

ଅଦ୍ମି କୁ ହୁମଣିରୁ ଜୀଦାରଲ୍ଲୁ... ବଲୁ ଚଂଚଳରୁ! ବେଳାଦ ହାଗେ
ମଣି ମଣିଯାଗି ମାତାଦ୍ରାରୀ! ମୁଦ୍ଦ ବେଳାଦ୍ମ ମାତାଦ୍ରାରୀ! ଆଦ୍ରେ...
ଛି ହୋଇଏଇଥି ମାତୁ ବୁଦାଗ ମାତ୍ର କୁ ଉତ୍ତାହ ଜରଲ୍ଲ ନୋଦ
ଅପରିଗେଇ... ଅନ୍ଦାଙ୍ଗ ବନ୍ଦ ମାତୁ ଷକ୍ତି... ନେନିଗ କୋଦେଇ ଶୁଣିମୟୁ,
ଏରଦୁ-ମୂରୁ ଗଂଟ କାଳ ପରିଣାମ ବିରିଦିଦ୍ରୁ... ଅଛୁଁ ସାକ୍ଷ୍ଯ!

‘ಅದು ಸರಿ... ಈ ಒಡಿ ಹೋಗೊಂಥ ಮೂಲ್ಯ ಕೆಲಸಾನ ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೂಂತ ಇದೀರಿ?’

ದೇಶಾವರಿಯಾಗೆಂಬಂತೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದ ಏಕಿ.

‘ಅದೂ ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗಿಬ್ಬು’ ಇಡಕ್ಕಿಂದಿರ್ಹೆ ಹುರುಪು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ಹೋಸ ಮದುವರೆಗನಿಗೆ ಮಿಲಿಯಂದ ಕಣ್ಣ—ಹುಬ್ಬ ಹಾರಿಸುತ್ತಾ, ಹುಮುಕಿನಿಂದ ವಿವರಿಸತ್ತೊಡಗಿದ ಅವ.

‘రాత్రి నావెల్ల లూపు మాడోదు ఎంటు గంటగే. ఎంటూవరేగే తలనోవిన నెన్న హేళి రోణి తన్న కోణికు హోరటుహోగ్నాలే. నాను ఒబత్తు గంటగే సరియాగి, హైలిండ హాదు అవళ రూమిన బళి హోగ్నిని అవశ్ల కెపచిటుండ హోర బిళలు సహాయ మాడ్ని. ఇబ్బరూ అల్లింద పొరాగి ఓడిచిట్టేయే. ఆ మేలే కరారువక్కాగి ఒబత్తువరేగే నెన్న మనేలి ప్రమాణికి మంత్ర హేళ్నానే. నాను, రోసి కార బదలాయిస్కోల్లైమి. ముగిలతల్లు మాదువే?

‘పనోబ్ర! ఆ దేవర దయియింద ఇవ్వల్న నానందుకొండ హగే నడచేదుబిళ్ల... నాను గేండి! కేళప్పు ఏకిం... ఇంధ శ్రీతి ఓషధి నిన్న కత్త ఇదెయా?.. కోడ్దియా?’

ತನ್ನ ವೋಂದು ಮೂಗನ್ನ ಗಹನವಾಗಿ ಉಜ್ಜಿಕೊಂಡ ಏಕಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಮೇರಾವಿಯ ಹಾಗೆ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

‘ನೋಡಬ್ಬ ಚಂಕ್, ಇಂಥ ಮುದ್ದುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಪವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಯಾಕಂಡ್... ನಾಳೆ ದಿನ ನಮಗೂ ಯಾವ ಕೆಷ್ಟ ಹೆಸರೂ ಬರಬಾರದು ನೋಡು? ನಿನು ನನ್ನ ಪರಮಾಪ್ತ ಅಡ್ಡರಿಂದ, ನಿಂಗೆ ನಾನು ಕೊಡುದಿನಿ ಅಪ್ಪೇಂದ್ರಾ ನೋಡ್ತೂ ಇರು, ಈ ಚೈಪ್ಪಧಿ ಎಂಭೀಂಥ ಪರಿಣಾಮ ಬಿರುತ್ತೇ ಅಂತಿ! ಆ ರೋಣಿ ಇನ್ನುದೆ ನಿನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಗೆಲ್ಲ ನಡಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನೋದು ನಿನ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೇ!'

ಇಪ್ಪು ಹೇಳಿ ಈ ತನ್ನ ಮೇಚಿನ ಹಿಂದೆ ಹೊರೆದ ಜೀವಧರ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಡಯಿಲ್ಯಾಂಡ ವರುಪ ನಿನ್ನ ಮಾತ್ರ ತೆಗಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಅಳಿವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಟ್ಟಿ ಪ್ರದಿ ಮಾಡಿ, ಗಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಆ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೆ ಸೇವಿಸಿದ. ಹಿಗೆ ತಯಾರಾದ ಮದ್ದಿನ ಪ್ರದಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಬಿಳಿಯ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಹೊಕ್ಕಾವಾಗಿ ಮಡಿಸಿ ಚಂಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಯಾವುದಾದರೂ ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಬರಿಸಿ ಇದನ್ನು ಕುಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಆಗ ಪರಿಣಾಮ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಂದೂ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ.

ಚಂಕ್‌ಗೆ ಅನಂದವೇ ಅನಂದ. ಗೆಳ್ಳಿಯನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಡಿದ. ಪದೇ ಪದೇ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ, ಕುಣಿತದ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಿಸಿತನಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಬಂಕ್ ಹೊರಟೆಹೋದ ದ್ವೇಲೆ, ಇತ್ತೀಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಗಳು ಅಳುಬ್ಬನನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯ, ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ಬಂಕ್-ರೌಳಿಯರು ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೇಂಜನೆಗಳನ್ನು ಸಮಿವರಪಾಗಿ ಮಿ. ರಿಡಲ್‌ಗೆ ವರದಿ ಕಳಿಸಿದ.

ಆ ರಿಡಲ್ ಮಹಾತಮ್ಯ, ಶೋರೆಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಶಿಫ್ಟ್ ಕೋಟಿ ಮೊದಲ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನು ಬಿಡು ಅವನ ಮುವಿ, ಸಿಟ್ಪು ಒಂದಾಗ ಇನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರದಿಂದಿತ್ತು!

‘బరలి ఇవత్తు అవసు...’ మి. రిడల్ అవ్వడుగించి దీ— ‘రేసియ రమిన పక్క తానే నన్న రాము ఇరోదు? రాత్రి లూటి ముగిద కొడలే, ఒంటకు క్షే సరియాగి, నానే నన్న కోటి బాగిలల్లి దోషే కి-దెను కానీ గ్రహించిని.

ହେବୁ କାହିଁବୁ ନାହିଁ । ପରିମାଣରେ ଏହାରେ ବରତ୍ତୀ ଦେଖିଲୁ
ବରତ୍ତୀ ଏହାରେ ବରତ୍ତୀ ଦେଖିଲୁ ।

ହାଗୁ ହେଣ୍ଟ ବେଳିଗାଯିଲୁ. ଏମତି ଗଂଠିକୀ ସରିଯାଗି ବେଳିଗିନ
ପାଇଯ ଗୁମାନ୍ତ ଅଙ୍ଗଦିଯେଳଙ୍କି କାଲେମୁଖିଦ୍ଵାରି... ଏହି ମେଲିଦ୍ଧୁ
ଧାଵତେବାରି ତାନେ ଖାଦ୍ୟାବ୍ଦୀ ମି. ରିଦଲୋନ ମୁନେଯିତ୍ତ ହୋରାଟ. ଅବଶ୍ୟ
ରସ୍ତେ ବିରୁଦ୍ଧକୁ, ହେଣ୍ଟପାରି ବିଧାଦିନିତ କରେଲାଦିରିଦ ଜୀଜିଦ ଜକ୍କ
ଛଦ୍ମେଷତ୍ରୁ ବିନ୍ଦୁ ଅବଶିଗେ ଦୁରାଗୁପ୍ତକୁ ସରିଯାଇଲୁ.
ସଂତୋଷ କୁଣ୍ଡଯୁତାରୁ ଜତୁ ମୁଦୁଗନ ମୁଖଦାରୀ! ବାଜି ଗେଲିଯନନ୍ତ
ତତ୍ତ୍ଵିକୋଣ ବିପ୍ଳବ.

‘ಎಲ್ಲ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವೇ ಮಿತ್ರ,

ಆನಂದದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತಾ ಉಲಿದ ಚಂಕ್»

‘ಅಭ್ಯ! ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಿಕವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಯನ್ನು. ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ನಿಮ್ಮವು ಇರುವಾಗಲೇ ಮುದ್ದು ರೋಣಿ ನನ್ನ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಆ ಮೇಲೆ, ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ, ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂಬತ್ತುವರೆಗೆ ನಾನೂ-ನನ್ನ ಹುಪುಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮನೀಯಲ್ಲಿದ್ದೇವು. ನಮಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದು ಇಧ್ಯ ಪ್ರಯೋಜಿತ ಬೇಗೆ ಬೇಗನೇ ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಆಗೇ ಹೋಯಪ್ಪ ನಮ್ಮಿಬರ ಮದುವೆ!

ದೇವರೇ, ನಾನೆಂಧ ಅದ್ಯಪ್ಪಣಾಲಿ ಇವತ್ತು ಬೆಳ್ಗೆ ರೋಹಿ ನಾವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಡುನಲಿ ಉದುಪು ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮುದ್ದು ಹೆರಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿ ಬಣ್ಣಿದ ಗುಲಾಬಿ! ನನಗಾಗಿ ಸಿಹಿತಿಂದ ಕೂಡ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಕು. ದೇವತೆಯ ಹಾಗೆ ಕಾವಲ್ತಿದ್ದಳಷ್ಟು ನನ್ನ ಶ್ರೀಯತಮೀ... ನನಗಂತು ದೇವಲೋಕದ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಗ್ತು ಇಡೆ ಈ ಜಗತ್ತು! ಮಿತ್ರ, ನೀನೂ ಒಂದು ದಿನ ಬಿಡುವು ಮಾಡುಂಡು ಖಿಂಡಿತ ನಮ್ಮ ಮನೀ ಉಟಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಬೇಕೆವ!

ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಈಗ್ಯಾ... ಇನ್ನೊಂದು ಸಿಹಿ ಮದ್ದಿ ನಿನಗೇ ಉರಾಯಿ ಸೇತುವೇ. ಕಟ್ಟು ಇದಾರಲ್ಲ.. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿ ಕೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಈಗ ನಾನು ಹೋಗು ಇರ್ಯಾದು.

ఎల్లి నెన్న క్షపే గేళీయా! హేగె తానే ధన్నవాద హేళలి?

‘ಮತ್ತೆ... ಮತ್ತೆ... ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಜೀವಧಿ ಪುಡಿ?

బెవరులోసికొళ్తూ పేదు పేదాగి తొదలిద పశి

‘ఓ అదా?’ మత్తుష్టు విస్తారవాగి హల్లు గింజుత్తు సంబుమదింద వివరిసిద చెంకో.

‘ಅದೆಲ್ಲ ಹೇಗಾಯ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಿನ್ನಿ, ಕೆಣ್ಣ ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಾವೇಲ್ಲ^{೧೩}
ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕೊಡೆವಾ? ರೊಬಿ ನನ್ನದುರಿಗೇ ಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಾಗ್ನಿ
ಮುಖಿಭಾವ ನನ್ನನ್ನ ತೀಪುವಾಗಿ ತಟ್ಟಿತು. ಆ ಗಳಿಗೆಯೇ ತೀವ್ರಾನಿಸಿಬಿಟ್ಟೇ—
‘ಈ ನನ್ನ ಚೆಲುವೆ ಕುಲೀನ ಮನೀತನದ ಹೆಣ್ಣು... ಸುಶಿಲೇ. ಇವಳನ್ನ ನಾನು
ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಾದಿಂದಲೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮದ್ದು, ವಶೀಕರಣ... ಇಂಥಾಗಲ್ಲ
ಈ ಮಹಡಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಇಂಥ ತಪ್ಪನ್ನ ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ
ಮಾಡಲ್ಲ’ ಅಂತ.

ಅದರೂ, ನೀನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಟ್ಟ ಮದ್ದಿ ನ್ನು ಜೀಬಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಆಗ ಇಡ್ಡಿಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ನೋಟ ಏ. ವಿಡಲ್ಲಾನ ಮೌಲೆ ಬಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನೇ ದುರುಸುಟ್ಟಿ ನೋಡು ಇದ್ದ ಅವನು. ತುಂಬ ನಗು ಬಂದುಬಿಡುಪ್ಪ ನಂಗೆ! ‘ಆಹಾ! ಇನ್ನುಂದೆ ಈ ಬೆಂಕಿನವಾಬ ತನ್ನ ಅಳಿಯನನ್ನು ಅಶೀರ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಿಬಿಡ್ಡಾನೆ...’ ಅಂತ ಸಮಯ ಕಾದು, ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಮದ್ದಿನ ಪ್ರಡೀನ, ಮೆಲ್ಗೆ ಅವನ ಕಾಪೀಲಿ ಬೆರೀಸಿಬಿಟ್ಟೆ... ಅಪೇ!